

A Mosonmagyaróvári Járásbíróság a
sz., ügyintéző: (ügyvéd) által képviselt
Lombard Lízing Zrt. (6722 Szeged, Tisza Lajos krt. 85-87. szám alatti székhelyű)
felperesnek – a dr. Mándli Ádámné dr. Pethő Annamária (9021 Győr, Árpád u. 31. II/2. sz.
alatti székhelyű) ügyvéd által képviselt
sz. alatti lakos) alperessel szemben kölcsöntartozás megfizetése iránt indított
perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 361.950 (háromszázhatvanegyezer-kilencszázötven) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Győri Törvényszékhez, amelyet a Mosonmagyaróvári Járásbíróságon kell 3 példányban írásban benyújtani, vagy jegyzőkönyvbe mondani.

Ha a fél jogi képviselő nélkül jár el, erre a célra meghatározott ügyfélfogadási időben szóban is előadhatja. Az elektronikusan kapcsolatot tartó fél fellebbezését az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint terjesztheti elő.

A másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el a fellebbezést, kivéve, ha
- a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri,
- a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy
- a tárgyaláson foganatosítható bizonyítást kell lefolytatni.

A fellebbező félnek a tárgyalási tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

I n d o k o l á s :

A Mosonmagyaróvári Járásbíróság a peres felek nyilatkozatai, a csatolt okiratok, valamint a meghallgatott tanúk vallomása alapján az alábbi tényállást állapította meg.

A felperes és az alperes között 2009. január 2. napján egyedi kölcsönszerződés jött létre szerződésszám alatt. Ennek keretében a felperes az alperes által a mosonmagyaróvári Kft-től megvásárolni kívánt gyártmányú, típusú személygépkocsi megvételéhez nyújtott 1.900.000 Ft összegű, CHF alapú kölcsönt, míg önerőként 750.000 Ft állt rendelkezésére.

A fix devizakonstrukció választása mellett a 96 hónapos futamidő alatt a havi rendszeres törlesztő részlet összege 36.290 Ft volt. A törlesztés kezdete 2009. február 5. napja volt. A THM 19,56%-ban került feltüntetésre. A szerződés ügyleti kamatot nem tartalmazott.

A szerződéskötés során a Kft. hitelügyintézéssel foglalkozó alkalmazottja, járt el. A leporelló formátumú szerződés elválaszthatatlan mellékletét képezte a HIT/2008.07.01. sz. Üzletszabályzat.

Az alperes fizetési kötelezettségének nem tett teljes mértékben eleget, ezért a felperes a szerződést 2013. február 5. napjával azonnali hatállyal felmondta.

A felperes 2013. december 3-i értéknappal elkészítette az elszámolást, melynek során a gépjármű Eurotax szerinti értékével csökkentett tartozás összegét 2.169.234 forintban határozta meg.

Ezt követően a felperes 2015. április 25. napján elkészítette a 2014. évi XL. törvény szerinti elszámolást, a tisztességtelenül felszámított 142.182 forinttal csökkentette az alperes tartozását. Az alperes panasszal nem élt az elszámolással szemben.

A felperes keresetében a kölcsönszerződésből eredően 2.276.460 forint tőke, 35.987 Ft lejárt késedelmi kamat, és 2.027.052 forint tőke után 2018. szeptember 14. napjától a kifizetés napjáig járó mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamata, valamint perköltségei megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelme folytán a keresetét a perfelvétel lezárása előtt akként változtatta meg, hogy a Ptk. 237.§ (2) bekezdésére hivatkozással kérte a kölcsönszerződés részleges érvénytelenségének megállapítása mellett a szerződés megkötésig visszaható hatállyal történő érvényessé nyilvánítását azzal, hogy az induló ügyleti kamat éves százalékos mértékét 17,72%-ban a szerződés részévé tegye; és kötelezze az alperest 2.276.460 forint tőke, 35.987 Ft lejárt késedelmi kamat, és 2.027.052 forint tőke után 2018. szeptember 14. napjától a kifizetés napjáig járó mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamata, valamint perköltségei megfizetésére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte annak jogalapját és összecszerúságát vitatva. Álláspontja szerint egyedi szerződés nem jött létre, csupán blankettaszerződést töltött ki; amennyiben létrejött, úgy több okból semmis. Módosított ellenkérelmében sérelmezte, hogy a szerződés ún. blanketta szerződés, melyet a felperes határozott meg egyoldalúan. Hivatkozott arra, hogy az Üzletszabályzat több pontja tisztességtelennek minősül, a felperes nem tájékoztatta őt az Üzletszabályzatban foglaltakról, annak megismerésére az aláírást megelőzően nem volt módja. A szerződés nem tartalmazza az ügyleti kamat mértékét, és egyéb költségeket sem. Nem történt megfelelő tájékoztatás az árfolyamkockázatról, kockázatfeltáró nyilatkozat sem került aláírásra. Álláspontja szerint a szerződés érvényessé nyilvánítására nincs jogdogmatikai és eljárásjogi lehetőség.

A kereset nem megalapozott:

A Ptk. 205.§ (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

Ezen szakasz (2) bekezdése értelmében a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges.

A Ptk. 523. § (1) bekezdése szerint kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

A Ptk. 200.§ (2) bekezdése – egyebek mellett – akként rendelkezik, hogy semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik.

A Ptk. 234. § (1) bekezdése értelmében a semmis szerződés érvénytelenségére – ha a törvény kivételt nem tesz – bárki határidő nélkül hivatkozhat.

A Kúriának az érvénytelenségi perekben felmerülő egyes eljárásjogi kérdésekről szóló 2/2010. (VI.28.) PK véleménye 6. a) pontja szerint, ha a fél a keresetében semmisségi okra hivatkozik, a bíróságnak elsőként azt kell vizsgálnia. A bíróság csak ennek eredménytelensége esetén térhet át a fél által felhozott megtámadási okok, vagy egyéb igények megalapozottságának vizsgálatára. A semmisségre alapított érvénytelenségi keresetben a fél által felhozott különböző semmisségi okok sorrendje a bíróságot nem köti. A bíróság először a szerződés létrejöttével, vagy létre nem jöttével kapcsolatban felmerült kérdésekről határoz, illetve elsőként vizsgálhatja a hivatalból észlelt semmisségi ok fennállását.

A PK. vélemény indokolása szerint, mivel az egyes jogcímek logikai sorrendet alkotnak, a bíróság általában ezt a sorrendet köteles követni. Erre tekintettel - ha a perben ez iránt kétség merül fel - először a szerződés létrejöttéről, vagy létre nem jöttéről kell állást foglalnia. A szerződés létre nem jöttének észlelése éppúgy történhet hivatalból, mint a semmisségi ok észlelése. Ha a szerződés létrejöttnek tekintendő, a bíróság elsőként a semmisségi okokat vizsgálja. A semmisségi okok vizsgálata körében tehát a bíróságot a fél által előadott kérelmek sorrendje nem köti. A bíróság elsőként a semmisségi okokat vizsgálja akkor is, ha a fél elsődlegesen megtámadási okot jelölt meg és csak másodlagosan hivatkozik semmisségi okra.

A bírói gyakorlat szerint ugyanezen szempontrendszer irányadó az alperes érvénytelenségi kifogásai esetében is.

Az akaratnyilatkozat a szerződés nélkülözhetetlen alappillére. Ha a felek egybehangzó akarata hiányos, vagy teljességgel hiányzik, úgy ebben az esetben közöttük nincs konszenzus, a felek nyilatkozata a disszenzus állapotában van: a szerződés nem jön létre, következésképpen joghatásait sem fejtheti ki.

Amennyiben a szerződés valamely, a törvényben meghatározott oknál fogva nem alkalmas a kívánt joghatás előidézésére, érvénytelen szerződésről beszélünk. A szerződés tehát a felek akaratából létrejött ugyan, de a szerződési akaratban, a szerződési nyilatkozatban vagy a célzott joghatásban fellelhető olyan hibában szenved, mely rendellenes helyzet miatt a polgári jog nem fogadja el érvényesnek, és általános szabályként a szerződéskötés előtti állapotot állítja helyre.

Az érvénytelenség okának a szerződés megkötésekor kell fennállnia. A később beállott fogyatékoság a szerződés érvényességére nincs kihatással. Az érvénytelenség két megjelenési formája a semmisség, és a megtámadhatóság.

Az alperes által hivatkozottak szerint az egyedi kölcsön szerződés létre nem jöttének vizsgálata során a bíróság megállapította, hogy a szerződés minden lényeges kérdés tekintetében érvényesen létrejött. Az alperes a gépkocsi megvásárlásához az önerőként rendelkezésre álló 750.00 forinton felül kölcsönt kívánt felvenni, a felperes pedig, mint azzal hivatásszerűen foglalkozó intézmény pénzt kívánt ehhez kölcsönözni. Az alperes a kölcsönt felhasználta, a kölcsön törlesztését megkezdte, azt négy éven keresztül rendszeresen fizette. Önmagában annak ténye, hogy a szerződést ún. blanketta formátumban kötik meg, nem jelenti azt, hogy egyedi kölcsönszerződés megnevezéssel kölcsönszerződés ne jöjjön létre. Különös tekintettel arra is, hogy a saját erő, a futamidő, a törlesztő részletek összege, a szerződéses konstrukció (havi fix, vagy normál deviza) tanú vallomása szerint minden esetben az ügyfél igényei szerint, az erre vonatkozó tájékoztatást követően kerültek meghatározásra, amely révén e körben a blanketta formula ellenére minden kölcsönszerződés egyedinek tekinthető. Ezen túlmenően nem merült fel olyan igény, hogy az alperes a szerződéskötéskor a szerződés szövegezésén, vagy az Általános Szerződési Feltételeken változtatni kívánt volna.

Akarathiba esetén az alperesnek az erre biztosított törvényi határidőn belül a szerződést a Ptk. 210.§-a alapján kellett volna megtámadnia, ennek hiányában – az írásbeli nyilatkozatok egyértelmű tartalma alapján – a szerződés létrejötte nem kérdőjelezhető meg. Azzal, hogy az alperes aláírta a szerződést, elfogadta ezeket a feltételeket, amelyet megerősít az, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint a kölcsön felmondását, illetve jelen per megindítását megelőzően nem jelezte az egyedi szerződés létre nem jöttével kapcsolatos ezen problémáit a felperesnek.

A peres felek között tehát az Üzletszabályzat I/7. pontjában meghatározott – svájci frankban kirótt – fix devizakonstrukciós kölcsönszerződés jött létre, amelyben a mértékadó devizanem nem forint, és a kamatváltozás II. elszámolása a futamidő végén történik, amennyiben a futamidő alatt nem következik be rendkívüli árfolyam esemény. Az Üzletszabályzat, mint általános szerződési feltétel a szerződés részévé vált figyelemmel arra, hogy a Ptk. 205/B.§ (1) bekezdésének megfelelően a szerződés tartalmazza, hogy az alperes annak tartalmát megismerhette, megértette azt a szerződés aláírásával elfogadta. Az alperes akként nyilatkozott ugyan, hogy a szerződésnek csak a gépkocsira vonatkozó részét olvasta el, az apróbetűs oldalakat (Üzletszabályzatot) nem. Az a körülmény, hogy az alperes – annak ellenére, hogy saját nyilatkozata szerint már kötött pénzügyi kölcsönszerződést – mégsem olvasta el a szerződés fizikailag is elválaszthatatlan mellékletét képező üzletszabályzatot annak aláírása előtt; az ő terhére esik.

Az alperes a jogszabályba ütközés kapcsán a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (továbbiakban Hpt.) 213.§ (1) bekezdés b), c) és d) pontjaira hivatkozott.

E jogszabálynak a 2009. január 2-i szerződéskötés időpontjában hatályos állapota szerint:

213. § (1) Semmis az a fogyasztási kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

- b) az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést,
- c) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét,
- d) azon feltételeknek, illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható, vagy ha ez nem lehetséges, az erről szóló tájékoztatást.

E törvény 2. sz. melléklet értelmező rendelkezéseinek III.5. pontja szerint fogyasztási kölcsön: a mindennapi élet szokásos használati tárgyainak megvásárlásához, javíttatásához vagy szolgáltatás igénybevételéhez, továbbá a felhasználási célhoz nem kötötteen fogyasztónak nyújtott kölcsön.

Miután a kölcsön felhasználása gépkocsi megvásárlása érdekében történt, így a szerződés a Hpt. szempontjából fogyasztási kölcsönszerződésnek minősül, így vizsgálható annak a Hpt. 213.§ (1) bekezdés b), c), és d) pontjaira alapított érvénytelensége.

Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy ha a Hpt. 213.§ (1) bekezdés d) pontjában írt semmisségi ok jól körülhatárolható, a többi rendelkezésre kihatással nincs, a szerződés a hiteldíj-változtatás figyelmen kívül hagyásával teljesíthető marad, így csupán részleges érvénytelenséget eredményez.

Annak tényét maga a felperes sem vitatta, hogy a kölcsönszerződés nem tartalmazza a kölcsön kamatát; így a szerződés a kamat százalékos mértékének feltüntetése hiányában a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontja alapján semmis.

A semmisség ex nunc hatályú, a megkötés időpontjára visszaható hatállyal válik érvénytelenné a szerződés. Ehhez igazodóan mondja ki a Kúria Polgári Kollégiumának 1/2010. (VI.28.) sz. PK. véleménye az érvénytelenség általános jogkövetkezményéről, hogy az ilyen ügyletre nem lehet jogot alapítani, s a felek által célzott joghatások sem érhetőek el.

Az 1/2010. sz. PK vélemény a fél kötelezettségévé teszi, hogy az érvénytelenségre alapított marasztalási kereseti (vizontkereseti) kérelmében pontosan meg kell jelölnie, hogy az érvénytelenség melyik törvényi jogkövetkezményének alkalmazását milyen tartalommal kéri a bíróságtól.

A PK vélemény értelmében sikeresnek bizonyuló alperesi semmisségi kifogás esetén a bíróság hivatalból csupán a semmisség általános jogkövetkezményét veheti figyelembe, mely a kereset elutasításában kell, hogy tetet öltson; míg ettől eltérő jogkövetkezmény alkalmazásához az alperesi pozícióban vizontkereset, felperesi pozícióban eshetőleges kereseti kérelem előterjesztése szükséges.

A felperes kereseti kérelmét az alperesnek a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontjára, a kamat százalékos mértéke hiányára alapított semmisségi kifogásának előterjesztését követően módosította, kérve a szerződés érvényesség nyilvánítását azzal, hogy az induló ügyleti kamat éves százalékos mértékét 17,72%-ban a szerződés részévé tegye.

A PK vélemény az 5. pontban kimondta, hogy ha az érvénytelenség oka kiküszöbölhető vagy utóbb megszűnt, a bíróság az érvénytelen szerződést a megkötésének időpontjára visszamenő

hatállyal érvényessé nyilváníthatja. Az indokolás tartalmazza azt is, hogy az érvénytelenségi ok kiküszöbölése voltaképpen a szerződés tartalmának a módosításával az érvénytelenségi ok miatt keletkezett érdeksérelem kiküszöbölését jelenti. Az elvet megerősítette a BH 2012.6. számú eseti döntés is. A felek a továbbiakban úgy kötelesek teljesíteni, mintha eredetileg is érvényes szerződést kötöttek volna.

A bírói gyakorlat során a kamat hiánya miatti érvénytelenség kiküszöbölhető, erre mutatott rá a Győri Ítéltábla a Pf.V.20.093/2018/5/I. sz. határozatában.

Minderre a felperes keresetváltoztatása folytán lehetőség is nyílt volna. A szerződés azonban más okból is érvénytelennek tekinthető, amelynek kiküszöbölésére nézve a felperes keresetet nem módosított sem a perfelvétel lezárásáig, sem pedig azt követően.

Az alperes ugyanis hivatkozott az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás nem volt megfelelő, emiatt az árfolyamkockázat alperesre hárítása a szerződésben tisztességtelen, továbbá kockázatfeltáró nyilatkozat sem került aláírásra.

A Hpt. 203. § (6) bekezdése szerint olyan lakossági ügyféllel kötött szerződés esetén, amely devizahitel nyújtására irányul, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmaz, a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja.

A Hpt. 203. § (7) bekezdés a) pontja kimondja, hogy a (6) bekezdésben meghatározott kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell a devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztő részletre.

A kockázatfeltáró nyilatkozat hiánya nem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, ahhoz sem a Ptk. sem a Hpt. nem fűzi a semmisség jogkövetkezményét.

A Kúria az Európai Unió Bírósága által különösen a C-26/13., C-186/16., C-51/17. sz. ügyekben a tájékoztatás tisztességtelensége tárgyában kifejtettek alapján megállapította, hogy a Kúriának az ezzel kapcsolatos elvi iránymutatásai (6/2013. PJE számú jogegységi határozat 3. pontja; 2/2014. PJE számú jogegységi határozat 1. pontja) változatlanul irányadóak.

Az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos tájékoztatás elmaradása, vagy nem megfelelő volta esetén tisztességtelen („nem világos, nem érthető”) és így érvénytelen a szerződésnek az a rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot a fogyasztó viseli. Mivel ez a főszolgáltatás körébe tartozó szerződési rendelkezés, ennek érvénytelensége az egész szerződés érvénytelenségét eredményezi, aminek következtében a fogyasztó nem kötelezhető az árfolyamkockázat viselésére. Nem minősül megfelelő tájékoztatásnak, ha az árfolyamkockázat viselése csak kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből, vagy több különböző okiratban (pl. ÁSZF, üzletszabályzat, hirdetmény) szereplő rendelkezések együttes értelmezése alapján.

Önmagában az, hogy maga a fogyasztó nem járt el kellő körültekintéssel, nem zárja ki, hogy a fogyasztó arra hivatkozzék, hogy a pénzügyi intézmény nem, vagy nem megfelelően tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének. Annak megítélésénél, hogy a fogyasztó kellő körültekintéssel járt-e el, amikor nem kért a pénzügyi intézménytől további tájékoztatást,

figyelemmel kell lenni a szerződés átlagos fogyasztó számára esetleg félreérthető, homályos, bonyolult megfogalmazására is. A tájékoztatás – összhangban az Európai Unió Bírósága vonatkozó iránymutatásaival – akkor megfelelő, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztő részlet akár jelentősen is megemelkedhet, valamint ha abból az is kitűnik, hogy az árfolyamváltás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet. A tájékoztatásból egyértelműen ki kell tűnnie nemcsak annak, hogy az árfolyam-változással számolni kell, hanem annak is, hogy az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent, és nem csak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztő részleteket. Ha a világos és érthető írásbeli, vagy szóbeli tájékoztatásból a várható árfolyam növekedés felső határa vagy maximális nagyságrendje megállapítható, az árfolyamkockázat csak eddig a mértékig terheli a fogyasztót. (A Kúria Érvénytelenségi perek joggyakorlatával foglalkozó Konzultációs Testületének 2019. április 10-i állásfoglalása).

A 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2. törvény) 37. § (1) bekezdés szerint a fél a bíróságtól az érvénytelenség jogkövetkezményeként a szerződés érvényessé vagy határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításának az alkalmazását kérheti. E törvényi rendelkezésből következően – összhangban a kölcsönszerződés használati kötelelem jellegével – az eredeti állapot helyreállítása, mint érvénytelenségi jogkövetkezmény alkalmazása kizárt. Az érvényessé nyilvánítás elsődlegesen alkalmazandó jellege pedig kizárja a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánítás lehetőségét is. Az érvényessé nyilvánításnak nincs akadálya, ha a szerződés érvénytelenségének kizárólag az az oka, hogy az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződéses rendelkezés(ek) tisztességtelen(ek), hiszen ebben az esetben az érvénytelenség oka kiküszöbölhető azáltal, hogy a fogyasztót mentesítjük a tisztességtelen kikötésből fakadó árfolyamkockázat viselése alól. Az érvénytelenség jogkövetkezményeiről szóló 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 5. pontja szerint ugyanis „[a]z érvénytelenségi ok kiküszöbölése voltaképpen a szerződés tartalmának a módosításával az érvénytelenségi ok miatt keletkezett érdeksérelem kiküszöbölését jelenti.” Mindezekből következően az egyedüli alkalmazható érvénytelenségi jogkövetkezmény ilyen esetben a szerződés érvényessé nyilvánítása. (A Kúria Érvénytelenségi perek joggyakorlatával foglalkozó Konzultációs Testületének 2019. június 20-i állásfoglalása).

A bíróság kockázatfeltáró nyilatkozat hiányában az egyedi kölcsönszerződést, az annak elválaszthatatlan mellékletét képező Üzletszabályzatot, valamint a felperes képviselőjében eljáró tanú vallomásából kikövetkeztethető szóbeli tájékoztatás tartalmát együttesen vizsgálta annak érdekében, hogy az alperes, mint ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára felismerhető volt-e az, hogy az árfolyamváltás hatására az általa visszafizetendő összeg korlátlanul megnövekedhet.

A meghallgatott tanú a konkrét szerződéskötésre nem emlékezett, nyilván az időmúlás és a szerződéskötések nagy száma miatt a tanútól minden ügyfélre kiterjedő visszaemlékezés nem várható el, így a tanú csupán általánosságban tudott arról nyilatkozni, hogy milyen tartalmú tájékoztatást adtak a gépjárművet hitelből finanszírozni kívánó ügyfelek részére. A vallomásból megállapítható, hogy a tanú az Üzletszabályzat I. 25. b) pontjában meghatározott definíciót, – miszerint Kamatváltás II. (Árfolyamváltás): A mértékadó árfolyam és a fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam változásának függvényében az alábbi képlet szerint meghatározott kamatkülönbözet: Kamatváltás II. = fizetési kötelezettség x ((fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam / mértékadó árfolyam) – 1) – az alperessel nem ismertette, ugyanúgy, mint az Üzletszabályzat IV.6. pontjában írtakat sem, mely szerint az esedékessé vált

törlesztőrészletekre jutó kamatváltozás II-t a hitelező utólag – a hirdetményben közzétett gyakorisággal – terheli ki, amennyiben a még ki nem terhelt valamennyi kamatváltozás II. összege legalább a hirdetményben meghatározott mértéket eléri. E meghatározások, ismertetésüktől függetlenül azonban még egy pénzügyekben átlagosan tájékozott személy részére sem nyújtanak olyan információt, amelyből érthető módon tudna következtetést levonni az árfolyamváltozásról, vagy annak várható mértékéről, holott a fogalom-meghatározások körében az I. 25. b) pontnak pont az lenne a célja, hogy a fogyasztó fizetési kötelezettségének a deviza alapú kölcsönzés lényegéből eredő változását fejezze ki oly módon, hogy abból számára világos legyen, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, a törlesztőrészlet emiatt jelentős mértékben megemelkedhet.

A bíróság osztotta az alperes azon álláspontját, hogy a tanú az árfolyamváltozás definícióját nem tudta megfelelően elmondani, nem tudott tájékoztatást adni arról, hogy az árfolyamváltozás konkrétan mire hat ki, annak a tőkére milyen hatása lehet, kizárólag a törlesztőrészletre gyakorolt hatását említette, továbbá nem adott tájékoztatást arról, hogy az árfolyam korlátlanul változhat. A tanúnak minderről teljeskörű ismeretei nem voltak, így azt az alperes részére sem tudta továbbadni tájékoztatás formájában.

A kockázatteltáró nyilatkozat hiánya önmagában semmisséget nem eredményez, azonban ilyen nyilatkozat hiánya, valamint a szóbeli tájékoztatás információszegénysége miatt nem állapítható meg, hogy az árfolyamkockázat mibenlétére, korlátlanságára, és annak az alperesre terhelésére vonatkozóan a Kft., mint a felperesnek a Ptk. 315.§ szerinti teljesítési segédje olyan tájékoztatást adott volna, amely a jogszabályoknak, a Kúria jogegységi határozatainak, és az EUB döntéseiben megfogalmazott szempontoknak megfelelő, a kikötések egyértelműségét, átláthatóságát biztosító tájékoztatást nyújtott volna.

Ez pedig a Ptk. 209/A.§ (2) bekezdése alapján a kikötések érvénytelenségét eredményezi, azzal, hogy a szerződés teljes érvénytelensége nem állapítható meg.

A Kúria időközben iránymutatást alakított ki az árfolyamkockázat adósra történő áthárítására vonatkozó rendelkezés tisztességtelensége esetén érvényessé nyilvánítás által, azonban a felperes eltérő jogi álláspontja folytán a jogkövetkezmények alkalmazására eshetőleges keresetet nem terjesztett elő, keresetét nem változtatta meg a per folyamán. A bíróság pedig az 1/2010. PK vélemény fentebb írt korlátozó rendelkezései miatt – kérelem hiányában – hivatalból nem dönthet a jogkövetkezmények alkalmazásáról, ezért a keresetet elutasította.

Az alperes a Pp. 81.§ alapján perköltség fizetésére köteles. A felperes a költségjegyzékben feltüntetett mindösszesen 361.950 Ft költséget az ott részletezettek szerint, azzal, hogy az magában foglalja a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét.

Az ítélet elleni fellebbezés joga a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Mosonmagyaróvár, 2019. november 13. napján.

dr. Bárdos Zoltán sk.
bíró

A kiadmány hitelül: